

گزارشی از برگزاری روز جهانی زن در تهران
روز ۸ مارس ساعت ۵ بعد از ظهر طبق برنامه قبلی مردم از نقاط مختلف تهران به طرف پارک لاله به راه افتاده بودند که همه بتوانند سر ساعت مقرر آنجا حاضر باشند و مراسم بزرگداشت روز جهانی زن را برگزار کنند. اما از همان ورودیهایی پارک با صفهای آهنین پلیس و لباس شخصیها مواجه شدند. پلیس جلو مردم را می گرفت و می گفت: برگردید مراسمی در کار نیست وزارت کشور و استانداری آن را لغو کرده اند ولی با مقاومت جمعیت اعم از مرد و زن روبرو شدند. هر لحظه بر تعداد جمعیت افزوده می شد. و نیروی پلیس هم بیشتر فشار می آورد که جمعیت را به عقب براند. اعتراض به شکلهای گوناگون شروع شد. عده زیادی مستقیماً با فرماندهان آنها در گیریهای لفظی پیدا کردند و عده ای از دست اندر کاران پر گزاره مراسم که شامل (مرکز فرهنگی زنان - کانون هیستوراندیش - انجمن مستقل زنان - مؤسسه رشدیه جامعه فرهنگی دانشجویی دانشگاه تهران - انجمن پیشگامان صلح و موسسه فرهنگی پندار) بودند از چند لحظه قبل از ساعت ۵ ظهر در آمفی تاتر پارک حاضر شده بودند که لغو مراسم را به مردم اطلاع دهند. پلیس جلو مردم را گرفته بود و نمی گذاشت که حتی با آنها صحبت کنند. که بلاخره با فشار هائیکه مردم آوردند دو نفر از برگزار کنندگان به میان جمعیت آمده و گفتند که ساعت ۱۱ صبح امروز استانداری به ما گفته که حق بر گزاره مراسم را ندارید. که این گفته آنها با اعتراض شدید حاضرین بخصوص دختران و پسران جوان رو برو شد. نا گفته نماند که در این میان پلیس بیشتر به مردان حاضر در جمع فشار می آورد و آنها را به زور از داخل جمعیت بیرون می کشیدند و می گفتند حق ندارید اینجا حضور داشته باشید که با مقاومت زنان و مردان رو برو می شدند. بعد از این جدلها مردم تصمیم گرفتند که بعنوان اعتراض همان جا نشسته و سکوت کنند. سکوت مدت يك ربع ساعت طول کشید. ولی دوباره همه اعتراض را شروع کردند. و این دفعه همگی با هم هجوم آورده و صف پلیس را شکستند با گروهی دیگر از زنان که از قبل در محوطه آمفی تاتر محاصره شده بودند به پیوستند و پلیس را به عقب راندند. پلیس دیگر عملاً جمعیت را از بیرون محاصره کرد. ولی فرماندهان اصلی و لباس شخصیها همچنان در میان جمعیت می لولیدند. و از طرف مردم مورد ناسزا و متلک قرار می گرفتند. جمعیت یکپارچه شروع به سرود خواندن کردند. همه به صورت دایره های کوچک و بزرگ دست در دست هم می چرخیدند و سرود می خواندند. و بعد از آن به عنوان يك شکل دیگر از اعتراض حدود نیم ساعت کف و سوت می زدند که در این لحظه نیروهای امنیتی واقعا سر در گم شده بودند و فقط مرتب به مردها حمله می کردند و آنها را از میان صفوف زنان بیرون می کشیدند. تا اینکه مجبور شدند خودشان هم کنار بروند و جمعیت به داخل آمفی تاتر وارد شدند. ولی چون آنجا کوچک بود عده زیادی هم سر پا ایستاده بودند نا گفته نماند که مردها هم بسیار خوب مقاومت کردند و به شکل زنجیروار اطراف زنان ایستاده بودند. جمعیت در این لحظات به دو تا سه هزار نفر می رسید. در این زمان مسئولین برگزاری مراسم محل را ترك کرده و از آنجا دور شده بودند. و فقط مردم رو در روی پلیس قرار گرفته بودند. در این لحظات جمعیت شروع به شعار دادن کردند. عمده ترین شعارهائیکه داده میشد عبارت بود از: زنده باد آزادی زن - زنده باد ۸ مارس - قانون تبعیض آمیز الغا باید گردد - کنوانسیون رفع تبعیض امضاء باید گردد - افسانه نروزی آزاد باید گردد - کبری رحمانپور آزاد باید گردد - دختران فراری باید حمایت شوند - خشونت محکوم است - آزادی عدالت سکوت ما جنایت که این شعار آخر بیشتر از همه شعارها تکرار می شد. در این حین چند نفر از مردان تقریباً به دور از چشم جمعیت دستگیر شدند. و آنها را سریع با ماشین از آنجا دور کردند. ساعت به ۷ بعد از ظهر نزدیک می شد که پلیس اخطار داد که باید اینجا را ترك کنید. که باز هم با مقاومت مردم رو برو شد. ولی چند دقیقه بعد از ساعت ۷ جمعیت با همان وضعیت شعار دادن و دست زدن کم کم به راه افتاد که محل را ترك کنند. در این هنگام نیروهای پلیس تقریباً سه تا چهار برابر شدند و جمعیت را کاملاً محاصره کردند. و اخطار می دادند که نباید دسته جمعی از پارک خارج شوید که با بی اعتنائی مردم رو برو شدند. در نتیجه یکی از فرماندهان آنها همراه با يك لباس شخصی که همه را فرماندهی می کرد داد زد و به نیروهایشان گفت: دیگر رحم نکنید و بزنید. آنها هم وحشیانه با باطوم به مردم حمله کردند. یکی از نیروها به دختر جوانی گفت که شعار نده که با عکس العمل شدید دختر رو برو شد و در نتیجه به دختر حمله کرد و او را زخمی نمود. جمعیت به شکل جنگ و گریز راه را ادامه داد تا به خروجی پارک لاله رسیدند. آنجا دوباره جلو جمعیت را سد کردند و با مردم درگیر شدند. و عده دیگری هم آنجا دستگیر شدند و جمعیت را با زور باطوم پراکنده کردند و حتی اجازه نمی دادند که مردم توی پیاده رو جلو پارک راه بروند. و مرتب می گفتند باید بروید آن سمت خیابان. تعداد زیادی از عابریین بخاطر اینکه بدانند آنجا چه خبر است جمع شده بودند که به آنها حمله کردند و همه را پراکنده ساختند و به این ترتیب یکی از پر شور ترین و اعتراض آمیز ترین روزهای بزرگداشت ۸ مارس طی چند سال اخیر عمر جمهوری اسلامی در تهران برگزار شد.

موفق باشید